Trandafirii au un background trăit la înălțime

On Mai 01, 2021

Marea Știință este ceea ce spui unui trandafir, cu naturalețe, pentru ca el să se simtă înzestrat din belșug cu darul vorbirii.

Este simplu să vorbesc cu tine, la fel de simplu cum vorbesc cu mine, fără ca nimeni din jur să ne audă. Şi dacă aș ști să fiu mai simplu în exprimare, cu mai multă putere într-un scris fără varietate, atunci sigur mi-ai admira cuvintele pentru a lor simplitate. Adaug aici o lămurire: pentru mine tu ai însemnat o prietenie trăită la înălțimea augustă a veșniciei artei, ce lasă frâie libere tinereții fără de vină, visului împlinit al unui artist plin de culoare.

În felul acesta, fie că mâna depărtează sau apropie un obiect, ochii îl văd mereu în aceeași lumină a unui arbust ușor de întreținut, pe care dacă îl cuprinzi cu mintea, cu gândul, cu vocea, cu sufletul, te simți purtat într-un tărâm de poveste în care verile durează decenii, deci unde spațiul și timpul dobândesc o logică proprie. Astfel a ajuns trandafirul să reprezinte o continuare a poveștii mele peste veacuri, dar și primul pas al expunerii a ceea ce scriu.

Cât despre cele depărtate, nimic nu poate limita vederea celor apropiate. Trandafirul a apărut de nicăieri în viața mea, așa cum o dorință apare dintr-un buchet de trandafiri ce te farmecă la prima vedere, sau poate dintr-o simplă luare în considerare a unui fenomen izolat, *da un semplice punto di vista visivo* , datorită căruia am învățat că legătura între frumosul artei și așa-numitul frumos din natură înseamnă să distingi diferența dintre imaginea inițială și cea obținută prin inspirație la fiecare pas.

Leadership: Creația ta exprimă acele lucruri sau idei care îți vorbesc despre actul de percepție al realității exterioare, susținut de imaginea ca reprezentare a unui Eu în raport cu Celălalt?

Eu, cu mine și cu trandafirul "Double Delight" formăm un lanț al cărei verigă principală este reflectarea unei realități profunde într-o oglindă cu iluminare și cu zoom, din care arta, exercițiul spiritului, procedeele de schimbare a realității, sunt doar o reflecție a unei stări interioare sau a unei situații de inspirație. Dar această impresie de autenticitate, că totul este ceva natural, mai măreț decât măreția însăși, variază proporțional cu distanța dintre mine și mine, dintre ideal și realitate, căci și imaginația scade sau crește în același proporții.

Exact așa. Conștiința de sine evadează în uitare și în derizoriu în fața unei Opere care te lasă cu gura căscată, dar care se regenerează necontenit în lumea spirituală prin întindere, prin materialitate și prin contraste puternice de culoare. Mai exact, această Operă se remarcă prin materialitatea unei realități care își construiește sensul în afara sensului intrinsec al vieții, din acea materie a cuvintelor care se află de aceeași origine cu forma unei creații particulare.

Şi iată de ce trandafirul este rezultatul cuvintelor mele, întru totul dedicate artei. Fiindcă datorită lui am zărit un spațiu întins de la vedere la viziune, de la vedere la dorința de a atinge, de la contemplare la empatie. În el, în acest univers în miniatură, răzbate tot ceea ce este mai adevărat și mai viu în ființa mea, mobilul săvârșirii unui act de frumos, în conexiune cu declanșarea unei interpretări imaginative a privitorului care ne surprinde pe amândoi cu o reacție de tipul: *"Look for those things that speak to your heart".*

Leadership: Sursa creației tale poate fi atașată cunoașterii unei teme care nu dispare în timp, ci evoluează odată cu unicitatea modelului tău de vizualizare a unei imagini de sine mai cuprinzătoare?

Uneori deslușesc în existența trandafirului, purtând zilnic un dialog cu el, parcă în virtutea unui „act conștient avangardist”, voința de cristalizare a unei concepții de tipul *Parexpriothyss* conform căreia atenția spiritului de artist nu trebuie îndreptată doar spre exersarea permanentă a atitudinilor de responsabilitate față de natură și mediu. Ci, mai cu seamă, spre virtutea de a-și îmbogăți viziunea prin permiterea accesului intelectual la mecanismele de funcționare a realității lăuntrice.

Din aceeași sferă a înțelesurilor atribuite realității pe care am descoperit-o cu ajutorul trandafirului, din care se alimentează *Occulta Philosophia* , face parte și tema romanului “Piatra Filozofală”, scris de Marquerite Yourcenar, când la un moment dat întâlnim, în mod cu totul fugitiv, un personaj destul de interesant:

“Omul era de acord să i se deschidă în față o nemurire fericită sau nefericită de care era direct răspunzător, dar să nu fie înconjurat de pretutindeni de o durată veșnică din care făcea și totodată nu făcea parte. Era eroarea lui Origene, veșnicia sufletului, fapt ce ducea la indignare pentru că reducea aventura imediată la nimic.”

Avem de-a face aici cu acea parte a sufletului care este, prin natura sa, atașată cunoașterii unei teme care nu dispare în timp, ci evoluează odată cu unicitatea modelului meu de vizualizare a unei imagini de mare artă. Este vorba, în special, de o imagine care surprinde durata unei stări de spirit emergente, niciodată destul de încordată, făcând trecerea de la virtual la real, iar această stare reușește să se materializeze într-un act de percepție a sentimentului de alteritate.

Alteritatea înseamnă să fii cineva cu care merită să te întâlnești ori de câte ori îți dorești să fii singur, cu tine însuți, într-un mod plin de originalitate (și plin de semnificație).

Trandafirii au un background trăit la înălțime dacă stăm să ne gândim că fiecare artist are o lume proprie ce reprezintă valoarea cognitivă a unei creații menite să cuprindă, în orizontul ei de frumusețe și de semnificație, sufletul, să-l răscolească și să-l încânte cu ecouri ce durează dincolo de hotarul clipei.

Source: https://neculaifantanaru.com/trandafirii-au-un-background-trait-la-inaltime.html